

Dle toho vycházel žal. úřad zřejmě z názoru, že převod nemovitosti stal se již v měsíci srpnu 1924, kdy zcizitelky, a to 29. srpna, smlouvu podepsaly. Tomuto názoru nelze však přisvědčiti.

Paragraf 1 odst. 4 dávk. pravidel stanoví, že u písemné smlouvy rozhoduje datum posledního na ní připojeného podpisu. Podle spisů podepsaly prodatelky smlouvu 29. srpna, kupující teprve 16. září 1924. Nastal tedy převod teprve 16. září 1924, a byly tudíž sporné úpravny provedeny ještě před zcizením. Vycházel tudíž žal. úřad z nesprávného právního názoru, když prohlásil, že sporných nákladů v době zcizení tu ještě nebylo a důsledkem toho nezabýval se otázkou, zda jsou splněny ostatní předpoklady, aby žádané částky byly k nabývací ceně připočteny ve smyslu § 8 dávk. pravidel.

Než st-lky již v řízení správním zdůrazňovaly a také ve stížnosti namítají dále, že je lhostejno, kdy sporné náklady byly na nemovitost učiněny, poněvadž podle smlouvy se zavázaly je platiti, takže se zcizovací cena o náklady ty snížila a sluší je tedy v každém případě od zcizovací ceny odečísti. Tím v podstatě uplatňovaly, že zcizovací cenou ve smyslu § 5 dávk. prav. nebyla částka 140.000 Kč, udaná v odst. 1. smlouvy, nýbrž tato částka snížená o obnos adaptačních nákladů, jež st-lky v odst. 3. smlouvy zavázaly se hraditi. K tomuto petitu nechal žal. úřad ve svém rozhodnutí vůbec zřetele.

Z uvedených důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti dle § 7 zák. o ss.

Č. 8407.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí: O promlčecí lhůtě dávky z převodu, který nastal před 23. květnem 1922.

(Nález ze dne 3. února 1930 č. 20.014/28.)

Věc: JUDr. František Ž. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Smlouvou trhovou ze 3. listopadu 1921 byla prodána nemovitost čp. . . . v R. Antonii F., Bohumilu K., Marii K. a Dru Ž., každému $\frac{1}{4}$. Plat. rozkazem z 21. prosince 1925 byla vyměřena dávka podle nař. č. 545/20 prodávajícím. Na to záručním plat. rozkazem z 21. listopadu 1927 byla dávka předepsána nabyvatelům. Žal. úřad stížnost do záručního platebního rozkazu zamítnul. — — —

O stížnosti do tohoto rozhodnutí podané uvážil nss takto:

Není sporu o tom, že v daném případě lhůta promlčecí počíná 1. lednem 1922, resp. — poněvadž do promlčecí lhůty rok 1922 se nevčítá — dnem 1. ledna 1923; na sporu jest pouze otázka, zda lhůta promlčecí jest 5letá a uplynula tudíž až 31. prosince 1927, jak míní žal. úřad, či je-li 4letá, takže promlčení nastalo již 31. prosince 1926, jak tvrdí st-l, opíraje se o ustanovení ob. fin. novely č. 329/21.

Předmětem sporné dávky byl převod nemovitosti na základě smlouvy z 3. listopadu 1921. Dávka byla vyměřena právem podle dávkového řádu č. 545/20, jenž podle § 30 platil pro všechny převody nastalé ode dne jeho vyhlášení (5. října 1920) až do dne 22. května

1922 včetně, ježto nová dávková pravidla vydaná vl. nař. č. 143/22 se vztahují dle svého § 30 pouze na převody nastalé ode dne vyhlášení tohoto nařízení, t. j. od 23. května 1922.

Dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí podle dávk. řádu č. 545/20 byla — stejně jako dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí vybíraná až do té doby na základě příslušných dávkových řádů zemských (srov. Boh. A 149/19, 381/20) — dávkou zemskou. Teprve ob. fin. novela č. 329/21 včlenila tuto dávku do systému dávek obecních, stanovíc v § 37, že jest dávku tu vybírat jako dávku obecní (§ 29), a to ve všech obcích obligatorně. Podle § 37 odst. 2 ve spojení s § 35 odst. 4 byla vláda zmocněna, aby pro tuto dávku vydala jednotný řád. Vybírání samostatných obecních dávek je podle ob. fin. novely č. 329/21 podmíněno vydáním pravidel dávkových (§§ 35, 37, 38, 43). Může tedy nějaká dávka taková jako dávka obecní býti vybírána teprve, když byla o ní vydána příslušná vybírací pravidla. § 59 ob. fin. novely stanovil ovšem v odst. 2. v zájmu kontinuity vybírání obecních dávek, že obce mohou nadále vybírat dosud povolené dávky, pokud vláda neustanoví jinak. Tohoto předpisu nelze však vztahovati na dosavadní dávku z přírůstku hodnoty nemovitostí podle dávkového řádu č. 545/20, poněvadž tato dávka — jak uvedeno — byla dávkou zemskou, a nikoli dávkou, kterou vybíraly obce jako dávku jim dosud povolenou.

Mohla tedy dávka z přírůstku hodnoty nemovitostí jako dávka obecní podle předpisů samé ob. fin. novely č. 329/21 býti vybírána teprve od té doby, kdy vláda používajíc zmocnění daného jí v § 37 cit. zák. vydala příslušná dávková pravidla, což se stalo teprve nařízením č. 143/22 s účinností pro převody nastalé ode dne 23. května 1922. Pro převody nastalé před tímto dnem platil tudíž i po vydání ob. fin. novely č. 329/21 dávkový řád č. 545/20, a podléhaly tedy tyto převody i nadále dávce z přírůstku hodnoty jako dávce zemské, byť i výnos této dávky podle vl. nař. č. 143/22 k § 37 měl od 1. října 1921 plynouti výhradně obcím.

Dávk. řád č. 545/20 — upravuje vybírání dávky zemské — důsledkem toho nebyl v jednotlivých svých ustanoveních ani dotčen předpisy ob. fin. novely č. 329/21 o dávkách obecních a nevztahují se na něj ani derogační klausule § 57 odst. 1 ob. fin. novely, jež zasahuje toliko ustanovení zákonů a nařízení, které se týkají poměrů fin. hospodářství obcí, a nikoli tedy ustanovení dávk. řádu č. 545/20, jež se netýkala poměrů fin. hospodářství obcí, nýbrž zemí.

Pak nebyl však ustanovením § 46 ob. fin. novely dotčen ani předpis § 27 dávk. řádu č. 545/20, a platil tento předpis i po 1. října 1921, a platí dosud nezměněně ohledně dávky z přírůstku hodnoty nemovitostí ze všech převodů, které sluší posuzovati podle tohoto řádu, t. j. ze všech převodů nastalých v době od 5. října 1920 do 22. května 1922 včetně.

Poněvadž podle § 27 dávk. řádu 545/20 — dle něhož posuzovati jest i převod dnes sporný — promlčecí lhůta činí 5 let, byla by tato lhůta prošla v daném případě teprve 31. prosince 1927, a nebylo tedy závady, aby záručním plat. rozkazem z 21. listopadu 1927, doručeným 24. prosince 1927, mohla býti předepsána.